

[Indenrigsministeren]

steriet og undervisningsministeriet om en udtalelse.

Udtalelserne viser, som det kunne forventes, at der foregår mange undersøgelser af og meget forskning i kræft – og at det foregår mange steder. Samtidig viser det sig, at der foregår en omfattende koordination af arbejdet på såvel formelt som uformelt plan.

Da spørgsmålet vedrører selve koordinationen af undersøgelser og af den forebyggende indsats mod kræft, omtales i svaret ikke den store mængde specifikt afgrænsede undersøgelser, der indebærer et udstrakt samarbejde institutioner og myndigheder imellem. Følgende beskrivelse omfatter derfor alene det samarbejde, som indebærer en overordnet styring, indsigt eller koordination af aktiviteter på kræftområdet.

II. Generelle koordinationsinstanser

Som generelle koordinationsinstanser betragtes her de instanser, der koordinerer initiativer på kræftområdet generelt, i modsætning til koordination af delområder som f.eks. kræft og ernæring, kræft og boligmiljø o.lign., som er omtalt nedenfor under pkt. III.

1. Cancerkoordinationsgruppen

Cancerkoordinationsgruppen (det koordinerende udvalg vedrørende regulering af kemiske stoffer med kræftisiko) er nedsat i 1980 af direktoratet for arbejdstilsynet. Ud over arbejdstilsynet er miljøstyrelsen, statens levnedsmiddelinstitut og sundhedsstyrelsen repræsenteret i gruppen. Formålet med gruppens arbejde er at sikre koordination af de administrative initiativer på det forebyggende område, som tages af de i gruppen engagerede myndigheder.

Notat af 14. november 1984 vedrørende cancerkoordinationsgruppens arbejde vedlægges. (Ikke optrykt her).

2. Det landsdækkende onkologiudvalg

(Onkologi = læren om svulster).

Udvalget er nedsat i foråret 1984 af sundhedsstyrelsens planlægnings- og visitationsudvalg. Udvalget er sammensat af repræsentanter fra hvert af de 5 onkologiske centerudvalg, som samtidig er nedsat i tilknytning til de 5 onkologiske centre på Ålborg sygehus,

Odense sygehus, Københavns amtssygehus i Herlev og rigshospitalet/Finseninstitutet. Udvalget har bl.a. til opgave at koordinere centerudvalgenes forslag til organisation af undersøgelser og behandling af onkologiske lidelser samt at koordinere den forskningsvirksomhed af såvel klinisk som af mere basal art, der foregår ved de onkologiske centre.

Udgangspunktet for udvalgets arbejde er således sygehusvæsenets behandling af kræftsygdomme.

3. Arbejdsgruppe vedrørende koordination af den basale cancerforskning i hovedstadsområdet

Arbejdsgruppen er nedsat af statens lægevidenskabelige forskningsråd på anmodning fra undervisningsministeriet og er i øvrigt udsprunget af statens naturvidenskabelige forskningsråds udredningsarbejde fra 1981 vedrørende den basale cancerforskning i Danmark. Gruppen består af repræsentanter for statens lægevidenskabelige forskningsråd, statens naturvidenskabelige forskningsråd, Københavns universitet, rigshospitalet, Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse, undervisningsministeriet og indenrigsministeriet.

Resultatet af gruppens arbejde forventes at foreligge i løbet af efteråret 1984.

4. Det videnskabelige udvalg under Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse

Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelse bistås i sin tildeling af forskningsmidler af et videnskabeligt udvalg, der består af 12 eksperter, herunder universitetsansatte, inden for kræftområdet valgt på grund af deres faglige tilhørsforhold og udpeget for en afgrænset periode.

5. International Scientific Advisory Committee (ISAC)

ISACs opgave er at være videnskabeligt rådgivende for to af Landsforeningen til Kræftens Bekæmpelses institutter, nemlig Kræftforskningsinstituttet i Århus og Fibiger Laboratoriet. Udvalget består af 5 eksperter, fortrinsvis udenlandske, og har til hensigt at sikre, at de aktiviteter, der foregår på de to institutter, ikke overlapper, men snarere supplerer kræftforskningen på verdensplan.